

BEKÖSZÖNTŐ

A SIKLÓSI KATOLIKUS PLÉBÁNIA TÁJÉKOZTATÓJA

Kerekesszékben a szentség felé

Bill Atkinson ágostonos szerzetes a szemináriumi évek alatt szenvedett szánkóbalesetet, kerekesszékben élte le élete java részét, szenttéavatási ügyét nemrég indították el. Tanúságtevő életéről születése 70. évfordulóján Orlando R. Barone író, volt szeminaristatárs visszaemlékezését adjuk közre.

Bill, teljes nevén William Edward Atkinson 1946. január 4-én született Philadelphiában, hétgyerekes családban. 1963-ban érettségizett a Monsignor Bonnerről elnevezett középiskolában, majd az Ágostonrendben lett jelölt. Ennek letöltése után, 1964. szeptember 9-én elkezdte a noviciátust a rend New Hamburg-i házában.

Volt noviciustársa, Orlando R. Barone már középiskolába is együtt járt vele; már akkor szembesült vele, milyen hihetetlen tehetséges és gyors baseballjátékos Bill; amellet pedig jótermészetű, őszinte fiú. A barátságuk folytatódott az ágostonos szemináriumban, ahol a tiltás ellenére sokat beszélgettek a folyosón keresztül, szemközt lévő szobáik ajtajából. „Egy különösen borongós estén elmondtam neki minden aggodalmam és szomorúságom, ami akkoriban kínozott. »Mit szoktál tenni, amikor semmi nem sikerül?« – kérdeztem tőle.

A válasza gyors volt, és teljesen váratlan. »Csak fölnézek – felelte, fölpillantva a mennyezetre –, és azt mondom: legyen meg a te akaratod.«”

„Noviciátusunk második évében aztán végleg abbahagyta a labdajátékokat. A tél utolsó havazásakor leesett a szánkóról, neki egy kis fának homlokkal, és lebénuult.

A kórházban azt mondták, nem éli túl. »Nem éri meg a reggelt« – mondták az orvosok, nem gondolván, hogy bár egyetlen izmát sem képes mozdítani, és átmenetileg megvakult, a hallása teljesen rendben van. Így hallhatta életében először azt a szót, hogy »kvadriplégia«.

Az orvosok akaratlanul is szívességet tettek neki. Nemtörődöm lemondás hallatszott a hangjukban, ugyanakkor heroikus küzdelmet vívtak, hogy stabilizálják az állapotát – mindez egyetlen lehetőséget adott Billnek, hogy irányíthasson. Bebizonyíthatta, hogy nincs igazuk. Életben maradhatott.

És így is tett.

Ez volt az első ennek az egykori atlétának a négy lehetetlen győzelme közül – folytatja Orlando Barone. – A második az volt, hogy fizioterápiás kezelést kapott, amiben a hozzá hasonló állapotban lévők közül nem sok beteg részesült; megtanult egyedül enni és elektromos kerekesszékkel közlekedni.

A harmadik lehetetlen dolog, ami sikerült neki, hogy folytathatta papi tanulmányait. A katolikus egyház történetében valószínűleg senki mással nem fordult elő, hogy ilyen szintű fogyatékkal pappá szentelték volna. Ott voltam 1974-ben, amikor John Krol philadelphiai bíboros ezt kijelentette Bill ágostonos pappá szentelésekor” – írja Orlando Barone.

Csaknem harminc évig tanított, lelkivezetett és dolgozott alma materében, a Bonnerben. Híres volt humoráról – de nem az osztályteremben: a puszta jelenlétével fegyelmet, rendet teremtett, irányított – olvashatjuk a róla szóló visszaemlékezésekben. Egy korábbi diákja azt mondta róla, Bill volt a legaktívabb ember, akit csak ismert.

Egy rendtárs azt mesélte róla, egyszer épp Bill atya születésnapján autóztak hazafelé egy iskolai focimeccs után, amikor Bill megszólalt az autóban: „Felét kint, felét bent.” Majd megmagyarázta: „Ma vagyok 38 éves. Eddigi életem felét töltöttem ebben a kerekesszékben, a felét pedig kint belőle.” A rendtárs kérdésére, hogy mennyi időbe tellett, míg el tudta fogadni, hogy nem tud többé járni, így felelt: „Soha nem fogadja el az ember igazán. Minden este, mikor ágyba fektetnek, azt reméled, hogy holnap jön el az a reggel, amikor felkelsz és jársz. Azt tanulod meg elfogadni, hogy nem kelsz föl és nem jársz.” És az mennyi időbe tellett? „Körülbelül öt évbe. Az élet olyan, mint egy kártyajátzsma. Vagy azokkal a lapokkal játszol, amiket leosztottak neked, vagy passzolsz – és én nem állok készen a passzolásra.”

„Soha nem fogadja el az ember igazán. Minden este, mikor ágyba fektetnek, azt reméled, hogy holnap jön el az a reggel, amikor felkelsz és jársz. Azt tanulod meg elfogadni, hogy nem kelsz föl és nem jársz.” És az mennyi időbe telt? „Körülbelül öt évbe. Az élet olyan, mint egy kártyajátzsma. Vagy azokkal a lapokkal játszol, amiket leosztottak neked, vagy passzolsz – és én nem állok készen a passzolásra.”

William Atkinson 2004-től a frissen felújított Szent Tamás monostor egészségügyi részében élt – itt is, mint korábban is mindig, szerető rendtársak, családtagok és elkötelezett ápolók gondoskodtak róla. 2006. szeptember 15-én tért vissza az Úrhoz.

„Tudtam, mi a kedvenc imája: legyen meg a te akaratod. Megtanította nekem, mit is jelent ez – folytatja Orlando Barone visszaemlékezését. – Egész élete feladatává tette Isten akaratának az elfogadását, de az elfogadás soha nem jelentett belenyugvást. Ahol csak tudta, ő irányította a dolgokat.

Úgy döntött, élni fog, amikor az orvostudomány az ellenkezőjét állította. Úgy döntött, elkezd a rehabilitációt, amikor senki sem rehabilitálta a hozzá hasonlóan súlyos betegeket. Úgy döntött, pap lesz, amikor egy kétezer éves ajtó zárta el őt ettől. És termékenyebben és értelmesebben élt, mint bárki más, akit ismerek.

Nem kell pusztán az én szavamban bízniuk. Nemrég megtörtént a negyedik lehetetlenség: az Egyesült Államok püspöki konferenciája jóváhagyta a szentté avatási ügy elindítását. Örülök, hogy ez nem addig történt, amíg köztünk volt: túlélte egy feltehetőleg halálos gerincsérülést, de ha meghallotta volna, hogy szentté akarják avatni, attól félek, halálra nevette volna magát...”

Forrás és fotó: Aleteia.org; CatholicPhilly.com

Magyar Kurír

(vn)

A Szent Imre Katolikus Általános Iskola hírei

Befejeződött az iskola felújítása

Az iskola egész közössége és a siklósiai örömeire, december végére befejeződött az iskola épületeinek szigetelése és nyílászáróinak cseréje. A szeptember óta folyó munkálatok megnehezítették a mindennapi oktató-nevelő munkát, de végeredményként egy megszépült és energetikailag korszerű épületgyűtest kaptunk. Bízunk benne, hogy a város egyik legpatinásabb épületének felújítása vonzóbbá teszi intézményünket. Köszönjük fenntartónknak, a Pécsi Egyházmegyének a felújításhoz nyújtott támogatását!

Meghívó!

Minden nagycsoportos óvodást hívunk és várunk Játszóház programunkra 2016. március 5-én 9 órára, és nyílt napunkra március 8-án 9 órára. Az érdeklődő gyermekeknek képességfejlesztő játékokon keresztül lehetőséget kívánunk biztosítani a leendő tanító nénival való megismerkedésre. A szülők számára szülői értekezletet tartunk, ahol tájékoztatást adunk az intézményünkben folyó nevelő-oktató munkáról. A 2016/2017-es tanévben induló osztályunk tanítója Nagy Ibolya lesz. Iskolánk minden érdeklődő szülő számára nyitott. Előzetes egyeztetés alapján bármikor felkereshetnek minket: szívesen adunk tájékoztatást az intézményünkben folyó nevelő-oktató munkáról. Honlapunk elérhetősége: www.szentimresiklos.hu, Tel: 72/579-118.

Meghívó!

Február 18-án 15.30 órától folytatódik a „Szentimrés” beszélgetések előadássorozatunk. Ezen az alkalmon a Szent Egyed közösség tagjai beszélnek tevékenységükről. Minden érdeklődőt nagy szeretettel várunk!

Felhívás!

A Siklói Katolikus Nevelési Alapítvány az idei évben is szívesen fogadja az adók 1%-nak felajánlását. A felajánlásokat a katolikus iskola hitéleti tevékenységének támogatására fordítjuk.

Az alapítvány adószáma: 19032241-1-02

Batki Ottó
igazgató

Ferenc pápa: A kereszténynek nagy szíve van, mindenkit befogad

A keresztény nemes lelkű, mert egy olyan Atya gyermeke, aki nagylelkű és mindenkit önzetlenül befogad – mondta a Szentatya január 28-án, csütörtökön reggel a Szent Márta-házban bemutatott szentmisén.

Az Aquinói Szent Tamás liturgikus emléknapján bemutatott szentmisén jelen volt több pap, akik szentelésük 50. évfordulóját ünnepelték a pápával.

Isten misztériuma világosság – állapította meg a pápa a napi evangéliumi szakaszhoz (Mk 4,21–25) fűzve gondolatait. – Márk evangéliumában Jézus azt mondja, nem azért gyújtanak lámpát, hogy a véka alá vagy az ágy alá rejtsek, hanem azért, hogy a lámpatartóra tegyék és világítson. Ez a keresztény egyik ismérve, aki a keresztségben megkapta a világosságot, s amit tovább kell adnia. A keresztény tehát tanúságtévő, ez a keresztény magatartás egyik sajátossága. A keresztény, aki ezt a fényt hordozza, meg kell hogy mutassa másoknak, mivel ő tanú. Amikor a keresztény nem akarja megmutatni Isten világosságát, és inkább saját sötétségében marad, akkor ez a sötétség bekúszik a szívébe, mert fél a fénytől, és végül hiányzik neki valami, nem lesz valódi keresztény.

A Szentatya a tanúságtétel fontosságát hangsúlyozta, mivel a keresztényeknek tanúskodniuk kell Jézus Krisztusról, Isten világosságáról. Ezt a fényt pedig saját életük „lámpatartójára” kell helyezniük. Az evangéliumban Jézus azt mondja: „Amilyen mértékkel mértek, olyan mértékkel mérnek majd nektek is. Sőt ráadást is adnak hozzá.” A keresztény ember másik jellemzője a nagylelkűség, mivel egy nagylelkű Atya gyermeke – magyarázta a pápa. – A keresztény szíve nemes, mindig nyitott. Nem csukódik be saját önzésébe, nem számíthat: eddig vagy addig. Amikor belépünk Jézusnak ebbe a világosságába, akkor belépünk a vele való barátságba. Amikor hagyjuk, hogy a Szentlélek vezessen minket, akkor a szívünk kinyílik, nemessé válik... A keresztény ezen a dolgon nem keres, hanem veszít. De azért veszít, hogy egy másik dolgot nyerjen, és ezzel az úgymond „érdekvesztéssel” elnyeri Jézust, az Ő tanújává válik.

Öröm számomra ma veletek ünnepelni papságotok ötven évét, amit a világosság és a tanúságtétel útján jártatok – fordult Ferenc pápa a szentelésük ötvenedik évfordulóját ünneplő papokhoz. – Ez alatt az ötven év alatt igyekeztetek egyre jobbak lenni, a lámpatartóra helyezni a lámpást: amely ugyan néha leesik, de aztán megyünk tovább, mindig ugyanazzal az eltökéltséggel, hogy nagylelkűen világosságot adjunk. Csak Isten és a ti emlékezetetek tudja, hány embert fogadtatok be nagylelkűen, az atya, a testvér jóságával... Hány olyan embernek adtátok oda Jézus fényét, akiknek szívében sötétség volt.

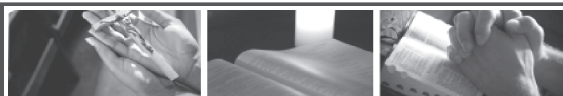
Köszönöm. Köszönet azért, amit az egyházban, az egyházért és Jézusért tettek. Az Úr adja meg nektek ezt a nagy örömet, hogy tudjátok: jót vetettetek, jól világítottatok, és kitártatok a karotokat, hogy mindenkit nagylelkűen befogadjatok – zárta a csütörtök reggeli szentmisén mondott homíliáját Ferenc pápa.

Forrás és fotó: Vatikáni Rádió

Magyar Kurír

Februári programjaink:

Február 1. Hétfő	19 óra A Katekumen csoport találkozója a plébánián.
Február 4. Csütörtök	6 óra Szentmise az Oltáriszentség tiszteletére. 24 órás szentségimádás.
Február 5. Péntek	6 óra Litánia és szentségbetétel. 18 óra Szentmise a rózsafüzér társulat élő és elhunyt tagjaiért. 19 óra Farsangi Bál a Batthyány Kázmér Általános Iskolában.
Február 6. Szombat	14 óra Imaóra a templomban. 15 óra Szentmise a Fatimai Szűzanya tiszteletére. A szentmise után agapé a sekrestyében.
Február 7. Vasárnap	15 óra Szentmise Kisharsányban. 16 óra 30 perc Rózsafüzér titokcsere és szentségimádás a templomban.
Február 10. Szerda	Hamvazószerda a Nagyböjt kezdete. 18 óra 45 perc Bibliaóra a plébánián.
Február 11. Csütörtök	17 óra Ökumenikus imaalkalom Siklóson.
Február 12. péntek	17 óra Ökumenikus imaalkalom Siklóson. 19 óra Keresztút a templomban.
Február 13. Szombat	17 óra Ökumenikus imaalkalom Siklóson.
Február 14. Vasárnap	15 óra 15 perc vasárnapi iskola a templomban. 16 óra Gyerekmise 17 óra Ökumenikus imaalkalom Siklóson.
Február 18. Csütörtök	18 óra 45 perc Filmklub a plébánián.
Február 19. Péntek	17 óra 15 perc Keresztút a templomban.
Február 21. Vasárnap	15 óra Szentmise Nagytótfaluban.
Február 24. Szerda	18 óra 45 perc Bibliaóra a plébánián.
Február 26. Péntek	17 óra 15 perc Keresztút a templomban.
Február 27. Szombat	10 órától- 12 óráig Nikodémus órája a templomban. 15 óra 30 perc Imaóra a templomban.
Február 28. Vasárnap	15 óra Szentmise Kistapolcán.

FEBRUÁRI IMASZÁNDÉKOK

Egyetemes: Hogy vigyázzunk a teremtésre, mint ingyen kapott ajándékra: műveljük és őrizzük meg azt az eljövendő nemzedéknek.

Evangelizációs szándék: Hogy gyarapodjanak a párbeszéd és a találkozás alkalmai a keresztény hit és Ázsia népei között.